

Foto: Pieter-Rim de Kroon

TUNNEL VISIE

1 mei 2019 lijkt ver weg, maar dat is het niet voor de provincies en gemeenten die in hun hoedanigheid van tunnelbeheerder in het gelukkige bezit zijn van één of meer oude tunnels. Want die moeten voor die datum gerenoveerd zijn en voldoen aan de wettelijk vastgelegde veiligheidsnorm. En dan is vier jaar ineens heel weinig. Bij de renovatie van een bestaande tunnel komt namelijk veel kijken, technisch, maar ook juridisch. En de wetgever helpt in zoverre niet erg mee, dat de tunnelveiligheidswetgeving bijna niks regelt over renovatie. Behalve die datum van 1 mei 2019 zegt de wet eigenlijk maar één ding, namelijk dat na een wezenlijke wijziging een openstellingsvergunning nodig is. En daar knelt meteen al de schoen. Het probleem van bestaande tunnels is dat ze gebruikt worden en dat er vaak niet zo makkelijk een alternatief is voor het verkeer. Vandaar dat de tunnelbeheerders er in sommige situaties voor kiezen de tunnel tijdens de renovatiewerkzaamheden gedeeltelijk open te houden. Anderen besluiten de werkzaamheden in fasen uit te voeren, in de vakantieperiodes, en de tunnel tussendoor telkens weer volledig in gebruik te nemen.

Als men dan bij zo'n gefaseerde aanpak meteen in de eerste fase een forse ingreep pleegt, kan er juridisch bezien ook meteen al sprake zijn van een wezenlijke wijziging en dus van de verplichting om een openstellingsvergunning te hebben. Maar de renovatie is niet af. Er moet misschien nog een serie vluchtdeuren komen naar een vluchtkanaal. De elektronische systemen moeten er nog in en alles moet uiteraard na afronding van de renovatiewerkzaamheden getest worden. Mogelijk kan

pas dan vastgesteld worden dat voldaan wordt aan de wettelijk voorgeschreven veiligheidsnorm en dat is weer nodig om een openstellingsvergunning te krijgen. Kortom, een vicieuze cirkel. Juridisch is gefaseerd renoveren zo simpel dus niet, terwijl het verkeerstechnisch vaak veruit de beste oplossing is.

Moet u dan maar afzien van gefaseerd renoveren en de tunnel dichtgooien totdat de laatste test een feit is? Absoluut niet!

Afgelopen maand hebben wij op kantoor een Ronde Tafel georganiseerd, waar een aantal kopstukken uit de wereld van de tunnelveiligheid aan deelnam. Vraag was 'Wat doe ik met mijn oude tunnel?' Hoewel die vraag zich ook na de sessie niet eenduidig liet beantwoorden, passeerde wel een reeks van creatieve oplossingen de revue.

Één ding werd volstrekt helder. Renovatie van een tunnel in fasen vergt regie, van de eerste tot de laatste dag. Afhankelijk van de aard en omvang van de renovatie (de ene tunnel is de andere niet) moet vooraf goed nagedacht worden hoe één en ander niet alleen technisch, maar ook juridisch, in het vat wordt gegoten. Welke werkzaamheden worden in welke fase uitgevoerd? Wanneer, bezien in de tijd, is sprake van een wezenlijke wijziging? Hoe organiseer ik mijn omgevingsvergunning voor bouwen en mijn openstellingsvergunning? Belangrijk daarbij is sporen parallel te laten lopen, waar dat parallel kan. Je hoeft niet op het laatste testrapport te wachten om een openstellingsvergunning aan te kunnen vragen. Kortom, een visie vooraf. Een tunnelvisie dus, in de werkelijke zin des woords dan ☺ ■

Liesbeth Schippers.
Pels Rijcken & Droogleeve Fortuijn NV advocaat, partner